

NIEUWSBRIEF

Vereniging tot Behoud van Spoomaterieel Haarlem

Oktober/november 2015

De maand oktober was er weer eens zo eentje.

Steeds weer dacht ik: 'nu de maandbrief maken', maar steeds weer kwam het er, door privé-be-slommingen, gewoon niet van en daarom maar weer een dubbele maandbrief.

Doordat ik wel de clubzaterdagdagen heb kunnen bezoeken kan ik wel uit "de eerste hand" verslag doen van onze activiteiten.

Na het herstarten van de motor begin september (waarvan wij gemerkt hebben dat zeer velen dat op onze website bekeken hebben) zijn wij natuurlijk niet achterover gaan leunen.

Inmiddels is er alweer heel veel vooruitgang geboekt met de werkzaamheden die er voor moeten zorgen dat de restauratie van onze locomotor volledig zal zijn.

De onderkanten van de motorluiken waren behoorlijk aangetast (eigenlijk geen wonder na 80 jaar dienst in weer en wind) en zijn hersteld.

Onze Ronald is behoorlijk trots op zijn werk en daar heeft hij alle reden toe, want de luiken kunnen er nu weer vele jaren tegen.

Daar de luiken dusdanig geconstrueerd zijn dat handmatig ontroesten en schuren vrijwel onmogelijk is, werd gezocht naar een andere oplossing.

Gelukkig hebben wij ook ons clublid Niels die dan weer een bevriende relatie heeft die in het gelukkige bezit is van een "straalkast".

Murphy werkte zowaar eens een keer niet tegen want de luiken pasten er precies in.

Hierbij wat plaatjes om dit ook zichtbaar te maken.

Wij kregen echter na het eerste luik de boodschap dat het stralen een behoorlijke klus was (ook weer door de gecompliceerde constructie) en dat dit meer tijd vroeg dan oorspronkelijk ingeschat.

Maar wij zijn na zo lang bezig geweest te zijn tot het punt waar we nu zijn dat een weekje meer of minder ons weinig uitmaakt.

Na het starten van de motor hebben wij gelijk de voorste motorhuif geplaatst, de uitlaat is aangesloten en vervolgens is ook de schoorsteen weer op zijn plaats gezet.

Onze sik ziet er daardoor gelijk veel completer uit.

Door de aanwezigheid van onze machinist Michiel konden wij vervolgens ons "troetelkindje" buiten laten "spelen" en gelijk (wat al een tijdje een wens van ons is) de stalen D binnen zetten.

Daarvoor was het nodig de combinatie sik/stalen D om te zetten en ja: er zijn geen omloopwissels, dus dat hebben we met "handkracht" moeten realiseren. Bij het "rangeren" viel het iedereen op hoe licht zo'n kolos als de stalen D over het spoor rijdt, want onze groep had er totaal geen moeite mee en moest zich zelfs "inhouden". Daarna op naar de loods en heel voorzichtig de D naar binnen..... **Vijf centimeter** scheelde het en wat we ook probeerden de D met sik passen er zo net niet in.

Sikje voor.....

Sikje achter.....

en met de D voor de loods

Wij hebben daarop een proef gedaan en kwamen daarbij tot de ontdekking dat de sik veel verder de loods in kan dan de stalen D.

Dus volgende keer de combinatie weer van plaats laten wisselen: sik voor de D en dan kunnen ze wel samen naar binnen.

Tevens hebben wij van de gelegenheid gebruik gemaakt om onze DE2 wat te laten rollen om te voorkomen dat deze vast zou komen te staan.

Na het "lossen" van de handrem was iedereen verbaasd dat, na eigenlijk veel te lange tijd, "Marleentje" zonder enig protest van remmen of dergelijke van haar plaats kwam.

Even een paar keer heen en weer en toen maar weer op haar inmiddels vaste plek.

Nu eerst onze sik verder afmaken en daarna..... hebben we nog genoeg ander werk.

Kees Demmers

